

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Szalonnásem ve věci

žalobkyně: **DSP - MARKET s.r.o.**, IČO: 25213725,
se sídlem Nádražní 678, 345 06 Kdyně,
zastoupená Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2021, č. j. PK-DSH/3377/21,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného datovanému 28. 4. 2021, ale ve smyslu § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu vydanému dne 29. 4. 2021, č. j. PK-

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

DSH/3377/21, ve znění opravného rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2021, č. j. PK-DSH/4086/21, sp. zn. ZN/744/DSH/21 (dále též: „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo co do výše uložené pokuty změněno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 5. 3. 2021, č. j. OD/5369/21 (dále též: „*rozhodnutí správního orgánu I. stupně*“), konkrétně došlo ke snížení původně uložené pokuty ve výši 1 900 Kč na částku 1 700 Kč; ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) v souvislosti s porušením povinnosti stanovené v § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, přičemž jednání neznámého řidiče vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu ve spojení s § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Tohoto přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatelka motorového vozidla tov. zn. Hyundai, RZ X nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, neboť dne 1. 3. 2020 v 11.06 hodin na pozemní komunikaci v obci Klatovy, v ulici Domažlická na silnici I/22 u Sokolského stadionu (GPS souřadnice místa umístění měřicího zařízení 49°23'35,371'' N, 13°16'46,040'' E) ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Domažlice blíže neustanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo a automatizovaným technickým prostředkem RAMER10 T/18/0710 používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích byla tomuto vozidlu naměřena okamžitá rychlost 70 km/hod. Ve prospěch řidiče byla odečtena možná odchylka měřiče 3 km/h, naměřená rychlost tedy po odečtu odchylky činí 67 km/h, čímž řidič uvedeného vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 17 km/h. Za tento přestupek byl žalobkyni uložen správní trest pokuty ve shora uvedené výši a zároveň jí byla stanovena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

Obsah žaloby

3. Žalobkyně svou žalobu koncipovala tak, že sestává z pěti dílčích námitek tvořících žalobní body. První z nich je uvedena pod názvem „Obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu“. Žalobkyně má za to, že měření nebylo provedeno v souladu s právními předpisy, jelikož rychlost měřila obecní policie prostřednictvím stálého automatického systému, aniž by byla zveřejněna informace o zřízení takového systému.
4. Správními orgány zůstalo opomenuto, zda bylo zřízení údajného automatu, tedy případně stálého technického systému, vhodným způsobem uveřejněno, jak ukládá § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Žalobkyně z tohoto důvodu shledává nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně nadto zastává názor, že skryté zaznamenávání silničního provozu obecní policií pro účely řízení o přestupku nemá oporu v zákoně.
5. V žalobní námitce nazvané „Nezákonnost řízení“ žalobkyně tvrdí nesplnění podmínek pro zahájení řízení. Nebyla naplněna ani jedna z podmínek § 125f odst. 6 silničního zákona (patrně myšleno ustanovení § 125f odst. 5 silničního zákona), resp. podmínka dle § 125f odst. 5 písm. b) silničního zákona byla splněna jen formálně, ale v důsledku nezákonného rozhodnutí správního orgánu je na ni třeba pohlížet jako na nesplněnou. Usnesení, kterým

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

bylo zastaveno řízení o přestupku řidiče, bylo nezákonné, jelikož správní orgán neprovedl žádné dokazování. Správní orgán I. stupně řízení o přestupku řidiče zastavil z důvodu důkazní nouze odůvodněné tím, že vyjádření řidiče učiněné před zahájením řízení je podáním vysvětlení, a nelze je tak použít k důkazu, přičemž k ústnímu jednání se řidič nedostavil. Žalobkyně namítá, že je případná účast řidiče u ústního jednání zcela irelevantní. I kdyby na ústním jednání došlo k doznání řidiče, nebylo by možné toto doznání použít jako důkaz. Účast obviněného u jednání je prostředkem obhajoby, řidič se zjevně hájit nehodlal a spáchání přestupku nepopíral.

6. Správní orgán sice na základě podání vysvětlení zahájil přestupkové řízení, které však následně zastavil s tím, že podání vysvětlení není důkazem. Takový postup je však absurdní, správní orgán zcela pominul skutečný účel podání vysvětlení, kterým je zjištění, jaké důkazní prostředky bude namíste provést. Správní orgán I. stupně zjistil, že řidičem vozidla byl V. P., jemuž bylo vozidlo svěřeno za účelem služební jízdy, dále že řidič nepopírá, že by vozidlo řídil a také to, že žalobkyně je ochotna být správnímu orgánu součinná. Správní orgán měl povinnost obstarat si důkazní prostředky. Správní orgán I. stupně mohl užít svědectví žalobkyně nebo vyjádření provozovatele dle § 10 odst. 4 silničního zákona či záznamy o služební jízdě. Tyto důkazy by bylo možné obstarat bez jakýchkoliv komplikací a prakticky bez nákladů. Správní orgán I. stupně ale žádné dokazování neprovedl, ani se žádný důkaz nepokusil získat.
7. V další žalobní námitce žalobkyně tvrdí neprokázání oprávnění obecní policie k měření v daném místě ve smyslu § 79a silničního zákona. Dle stanoviska Policie České republiky založeného ve správním spise je v Klatovech v ulici Domažlická dovoleno měřit jen „*v prostoru u domu č. p. 356.*“ Není ničím prokázáno, že by bylo měřeno právě v místě, kde policie vyjádřila s měřením souhlas. Žalobkyně zmínila rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-42, dle kterého nelze v obdobné souvislosti činit analýzu mapových podkladů až *ex post*.
8. Ve čtvrtém žalobním bodě nazvaném „Neprůkaznost výstupu z rychloměru“ žalobkyně namítá, že protiprávní jednání vůbec nebylo dokázáno. Ve spise je totiž založena jediná fotografie z měření, která zobrazuje dvě vozidla, není přitom zřejmé, které vozidlo bylo měřeno. Navíc ani jedno z vozidel nemá čitelnou registrační značku, žalobkyni tak není zřejmé, jak správní orgán dospěl k nepochybnému závěru, že některé z těchto vozidel je vozidlem žalobkyně. Registrační značka vozidla žalobkyně se nachází pod snímkem automobilů, přičemž správním orgánem I. stupně nebylo vyjasněno, jak se tam vzala a jakou má relevanci. Žalobkyně má za to, že výstup z měřícího zařízení RAMER 10 není standardní.
9. Konečně žalobkyně má za to, že výrok o sankci v napadeném je nezákonný. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že je nutno uložit sankci nad spodní hranicí, jelikož uložení sankce na spodní hranici není možné s ohledem na míru překročení povolené rychlosti. Žalobkyně tvrdí, že žalovaný tak porušil zásadu dvojího přičítání. Řidič, který řídil vozidlo žalobce, překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 17 km/h. Tato skutečnost však již byla vzata v úvahu při úvaze o subsumpci jednání pod konkrétní skutkovou podstatu přestupku. Nebylo tak možné opětovně k ní přihlížet jako k přitěžující okolnosti.

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný uvedl, že není zákonem stanovena přesná forma uveřejnění informace o prováděném měření, tudíž má za dostatečné uveřejnění takové informace v Klatovském deníku, příslušný text v něm byl uveřejněn dne 21. 2. 2019, tedy před spácháním přestupku.
11. K námitce nezákonného zahájení řízení žalovaný uvedl následující. Žalobkyně sdělila údaje řidiče, kterému svěřila vozidlo, řidič se následně k přestupku doznal písemnou formou v rámci podání vysvětlení dle § 173 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád. Správní orgán I. stupně následně vůči této osobě zahájil řízení o přestupku řidiče, během řízení se však nepodařilo řidiče vyslechnout, jelikož se bez omluvy nedostavil k ústnímu jednání, ačkoliv byl řádně předvolán. Jeho doznání tak bylo učiněno před zahájením řízení písemným podáním vysvětlení, které v řízení o přestupku nelze použít jako důkaz. Vznikly i pochybnosti o tom, zda doznání bylo učiněno danou osobou, jelikož písemnost byla správnímu orgánu I. stupně doručena z datové schránky společnosti SuperDoručovatel.cz, s.r.o. a nebyla podepsána elektronickým podpisem obviněného řidiče. Správní orgán I. stupně nezískal žádné jiné důkazní prostředky, tudíž spáchání přestupku nebylo obviněnému řidiči prokázáno. Správní orgán I. stupně proto v souladu se zákonem a ustálenou judikaturou rozhodl o zastavení řízení, a poté zahájil řízení o přestupku provozovatele vozidla. V podrobnostech žalovaný odkázal na své rozhodnutí ze dne 30. 10. 2020, č. j. PK-DSH/10119/20.
12. K námitce, dle které nebylo určení místa k měření policií prokázáno, žalovaný konstatoval, že ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uvedeno jako místo měření místo v obci Klatovy, v ulici Domažlická na silnici I/22, u Sokolského stadionu (GPS souřadnice místa umístění měřicího zařízení 49°23'35,371'' N, 13°16'46,040''). Tyto souřadnice žalovaný vyhledal na webové stránce www.mapy.cz, přičemž výsledkem vyhledávání bylo na mapě označeno místo v Klatovech, v ulici Domažlická u doma č. p. 356, v blízkosti atletického stadionu. Je tedy zřejmé, že se měřicí zařízení nachází v místě, které určila Policie České republiky k radarovému měření.
13. Žalovaný z důvodu námitek uplatněných k neprůkaznosti výstupu rychloměru předložil návod k obsluze RAMER 10. V návodu na str. 68 a 69 je uvedeno, že rychlost je naměřena vozidlu, které se nachází nejbližše vyznačené oblasti radarového svazku a současně je nejvíce v popředí. Dle oznámení o přestupku na fotodokumentaci měření je oblast radarového svazku pro vozidlo nejbližše vozidlo s RZ X, které je současně i v popředí na fotodokumentaci měření, a není tudíž pochyb, že právě tomuto vozidlu byla rychlost měřena.
14. Žalovaný dále oslovil k vyjádření Městskou policii Klatovy, dle níž dochází k výřezu registrační značky z čitelné verze fotografie, ale poté je zesvětlena, což způsobí nečitelnost registrační značky na fotodokumentaci měření, výřez odpovídá měřenému vozidlu. Výřez je nezaměnitelný a nelze jej nahradit jinou fotografií ani jej opravit přepsáním čísla. Městská policie Klatovy přiložila k vyjádření fotodokumentaci měření, na které je vozidlo přiblíženo, přičemž registrační značka je čitelná přímo na vozidle. Není pochyb, že rychlost byla změřena vozidlu s registrační značkou X
15. Žalovaný má za to, že odůvodnění uložení správního trestu je zákonné. V projednávané věci byla překročena nejvyšší dovolená rychlost minimálně o 17 km/h, přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. se osoba dopustí, pakliže překročí nejvyšší dovolenou rychlost

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

o méně než 20 km/h. Žalovaný hodnotil jako přítěžující okolnost skutečnost, že řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 17 km/h tedy rychlost, která se blíží horní hranici rozmezí rychlostí vymezující daný přestupek.

Obsah správního spisu

16. Městská policie Klatovy oznámením ze dne 3. 3. 2020, č. j. OD/4638/20/RAD, sdělila správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku neznámého pachatele, které bylo zaznamenáno automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy RAMER10 T. Možného přestupku se měl dopustit řidič vozidla registrační značky X, jemuž byla naměřena rychlost 70 km/h, po odečtení možné odchylky měřiče činila naměřená rychlost 67 km/h na úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/h. Součástí spisu je stanovisko Police České republiky, ve kterém je v souladu s § 79a silničního zákona určen úsek měření rychlosti projíždějících vozidel s využitím zařízení RAMER 10P mj. v obci Klatovy, silnice č. I/22, E53, ul. Domažlická v prostoru u domu č. p. 356 a také ověřovací list č. 237/19 ze dne 11. 12. 2019 prokazující metrologické zkoušky použitého měřicího zařízení.
17. Správní orgán I. stupně výzvou ze dne 4. 3. 2020, č. j. OD/4941/20/RAD Bud, vyzval žalobkyni k uhrazení částky 800 Kč za překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 17 km/h nebo sdělení údajů o totožnosti řidiče předmětného vozidla v daném místě a čase.
18. Správnímu orgánu I. stupně byla dne 14. 4. 2020 doručena odpověď žalobkyně na výzvu, v níž sdělila, že řidičem vozidla byl V. P., přičemž se jednalo o služební jízdu. Správní orgán I. stupně následně předvolal V. P. k podání vysvětlení před správní orgánem. Na předvolání bylo reagováno vyjádřením doručeným dne 29. 5. 2020 psaným v první osobě jednotného čísla, ve které osoba podepsaná jako V. P. sděluje, že vozidlo řídila, ale odepírá výpověď, jelikož by si přitížil. Raději se vyjádří po zahájení řízení za využití všech práv obviněného. Vyjádření bylo zasláno z datové schránky společnosti SuperDoručovatel.cz, s.r.o., přičemž nebylo opatřeno platným elektronickým podpisem pana P.
19. Správní orgán vydal dne 18. 6. 2020 oznámení o zahájení řízení o přestupku proti V. P. č. j. OD/12646/20/Bud, v němž byl pan P. současně předvolán k ústnímu jednání. V. P. se nařízeného ústního jednání o přestupku bez omluvy neúčastnil. Jak plyne z protokolu o průběhu a obsahu ústního jednání o přestupku ze dne 15. 7. 2020, došlo v jeho rámci kromě konstatování nepřítomnosti obviněného z přestupku také k provedení listinných důkazů, které tvořily dosavadní obsah správního spisu. Závěrem ústního jednání správní orgán I. stupně konstatoval, že na základě vyhodnocení podkladů a po provedeném dokazování dospěl k závěru, že přestupek obviněného není spolehlivě zjištěn a prokázán, a proto bude přestupkové řízení proti V. P. zastaveno.
20. Dne 29. 7. 2020 vydal správní orgán I. stupně usnesení o zastavení řízení datované dnem 24. 7. 2020, č. j. OD/16837/20/Bud, jímž řízení o přestupku proti V.P. podle § 86 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona zastavil, neboť spáchání tohoto skutku nebylo obviněnému prokázáno.
21. V. P. podal proti usnesení odvolání (nazvané původně coby odpor), v němž uvedl, že nepopírá, že vozidlo řídil, ve věci o tom ostatně ani nebylo sporu, provádět další dokazování nebylo třeba. Vyjádření provozovatele vozidla o tom, že vozidlo řídil, nebylo nikým ani ničím zpochybněno. V případě jakýchkoli pochybností mohl správní orgán I. stupně provozovatele vozidla vyslechnout či jej vyzvat k předložení knihy jízd. V. P.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

konstatoval, že vozidlo řídil a jako svědka navrhl M. P., který byl toho dne s ním. Proto navrhl, aby odvolací správní orgán usnesení správního orgánu I. stupně o zastavení přestupkového řízení zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

22. Žalovaný podané odvolání rozhodnutím vydaným dne 5. 11. 2020, datovaným dnem 30. 20. 2020, č. j. PK-DSH/10119/20 tak, že se odvolání zamítá a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzuje. Žalovaný konstatoval, že postup správního orgánu I. stupně byl zcela správný a v souladu se zákonem, pokud zahájil přestupkové řízení proti V. P.. Jako zcela souladné se zákonem i ustálenou judikaturou správních soudů vyhodnotil však i následné zastavení tohoto přestupkového řízení, neboť správní orgán I. stupně skutečně disponoval jediným podkladem, který měl potvrdit sdělení provozovatele vozidla, že V. P. jako řidič řídil motorové vozidlo v době spáchání přestupku, bylo jeho písemné podání vysvětlení ve smyslu § 137 odst. 1 správního řádu, které ovšem není dostatečným podkladem pro uznání viny v přestupkovém řízení, což potvrzuje i rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, na kterou žalovaný rovněž odkázal. Nebylo navíc možno odhlédnout od toho, že ve věci vyvstaly i pochybnosti o tom, kdo je vlastně autorem uvedeného doznání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno z datové schránky společnosti SuperDoručovatel.cz, s. r. o., přičemž nebylo podepsáno jeho zaručeným elektronickým podpisem. Rovněž se žalovaný ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně, že se V. P. pokoušel svým procesním postupem o obstrukční jednání, přičemž odkázal na rozsudek ze dne 6. 10. 2020, sp. zn. 10 As 259/2020. Popsal současně znaky takového jednání, které vytváří obstrukční procesní taktiku některých obecných zmocněnců přestupců, mj. i zmocněnce V. P., P. K.. Takové procesní taktice však nelze přiznat právní ochranu.
23. Správní orgán I. stupně následně vydal dne 14. 12. 2020 příkaz č. j. OD/27435/20/Bud, ve kterém uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle ustanovení § 125f odst. 1 silničního zákona, kterého se dopustila tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Hyundai registrační značky X v rozporu s § 10 odst. 3 silničního zákona nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem, neboť dne 1. 3. 2020 v 11.06 hod. na pozemní komunikaci v obci Klatovy, v ulici Domažlická na silnici č. I/22 u Sokolského stadionu (GPS souřadnice 49°'23'35,371'' N, 13°16'46,040'' E) ve směru jízdy od centra obce směrem na obce Domažlice blíže nestanovený řidič řídil výše uvedené vozidlo, kdy automatizovaným prostředkem RAMER10 používaným bez obsluhy byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 70 km/h. Po odečtení možné odchylky ve prospěch řidiče 67 km/h, čímž se řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 17 km/h. Tímto jednáním porušil § 18 odst. 4 silničního zákona a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 1 900 Kč.
24. Proti příkazu podala žalobkyně odpor doručený správnímu orgánu I. stupně dne 29. 12. 2020. Správní orgán I. stupně tak pokračoval v řízení o přestupku a nařídil ústní jednání ve věci na den 15. 2. 2021, na to se však žalobkyně ani její zástupce nedostavili. Následně bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v jehož výroku byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku v totožné formulaci jako v příkazu. Za přestupek žalobkyni správní orgán I. stupně udělil pokutu ve výši 1 900 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Při ukládání výše trestu správní orgán I. stupně přihlédl mj. ke skutečnosti, že v daném případě došlo k porušení povinnosti provozovatele vozidla v uzavřené obci na pozemní komunikaci během poledne, v místě veřejně přístupném, kde obecná úprava jasně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

stanovuje nejvyšší dovolenou rychlost. Místo se nachází za přechodem pro chodce, který používají děti při návštěvě školy a návratu domů po ukončení vyučování, vzhledem k častým dopravním nehodám se v daném úseku několikrát měnilo dopravní značení, které by zvýšilo bezpečnost silničního provozu a ochranu chodců. Správní orgán I. stupně také přihlédl k tomu, že objekt přestupku byl nejen ohrožen, ale skutečně porušen, a to překročením nejvyšší povolené rychlosti o 17 km/h, tedy u horní hranice rozpětí skutkové podstaty tohoto přestupku, která činí překročení do 20 km/h.

25. Žalobkyně podala proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, přičemž jej ani přes výzvu k doplnění neodůvodnila. Žalovaný tak přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně předcházelo, s právními předpisy v souladu s § 89 správního řádu. Dne 29. 4. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. PK- DSH/3377/21, datované dnem 28. 4. 2021, jímž rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil tak, že snížil uloženou pokutu na částku 1 700 Kč. Žalovaný po přezkoumání rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo, došel k závěru, že správní orgán I. stupně pochybil při individualizaci správního trestu. Správní orgán I. stupně při udělování trestu přihlédl mj. ke skutečnosti, že k porušení povinnosti provozovatele vozidla došlo v místě, které se nachází za přechodem pro chodce, který používají děti při návštěvě školy a návratu domů po ukončení vyučování, a vzhledem k častým dopravním nehodám v tomto úseku se pro zvýšení bezpečnosti několikrát měnilo dopravní značení, které by zvýšilo bezpečnost silničního provozu a ochranu chodců. Ve správním spisu však chybí podklady, které by tyto skutečnosti osvědčovaly. Žalovaný shledal neúčelné rušit rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když je jinak bezvadné, proto přistoupil ke změně uložení správního trestu. Při stanovení pokuty je nutné vzít v úvahu, jak výrazně byla překročena nejvyšší dovolená rychlost, v projednávaném případě šlo o rychlost minimálně o 17km/h vyšší než připouští zákonný limit. Rychlost tak byla překročena značnou měrou, když se znatelně blížila horní hranici daného přestupku 20 km/h. Žalovaný nemohl při udělení pokuty přihlížet k okolnostem, které nemají oporu ve správním spise, snížil tak správní trest na 1 700 Kč.
26. Dne 30. 4. 2021 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. PK-DSH/4086/21, jímž v napadeném rozhodnutí změnil označení žalobkyně, jelikož došlo k chybě psaní v jejím názvu. Proti tomuto rozhodnutí doručil žalovanému dne 25. 5. 2021 blanketní odvolání, které ani přes výzvu neodůvodnil. Ministerstvo dopravy, odbor agend řídičů o odvolání rozhodlo rozhodnutím ze dne 30. 7. 2021, č. j. MD-24152/2021-160/3 tak, že odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Ústní jednání

27. Ve věci se dne 27. 4. 2020 konalo jednání, jehož se zúčastnila toliko pověřená zaměstnankyně žalovaného, paní Ing. M. G. Žalobkyně ani její zástupce se jednání bez omluvy nezúčastnili. Pověřená zaměstnankyně žalovaného poukázala na vyjádření k žalobě, konstatovala, že má za to, že žaloba je nedůvodná. Připomněla, že s ohledem na to, že žalobkyně byla v průběhu správního řízení spíše pasivní a věcné námitky uplatnila až v žalobě, nelze správním orgánům vytýkat, že se tyto námitky samy nepředjímaly a nevypořádaly ve svých rozhodnutích. Přitom poukázala na důkazní návrhy uplatněné ve vyjádření k žalobě.
28. Soud o důkazních návrzích předložených žalovanou usoudil, přičemž dospěl k závěru, že

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

je potřebné doplnit zjištěný skutkový stav, aby mohly být vypořádány žalobní námitky, a proto důkazy provedl.

29. Z článku publikovaného na internetových stránkách Klatovského deníku <https://klatovsky.denik.cz/zlociny-a-soudy/kamery-zaznamenaly-temer-tisic-prestupku-jeden-z-ridicu-jel-mestem-111-km-h-20190220.html> dne 21. 2. 2019 nazvaného „Kamery zaznamenaly téměř tisíc přestupků, jeden z řidičů jel městem 111 km/h“ soud zjistil, že skutečnost, že v Domažlické ulici bude prováděno měření rychlosti vozidel, bylo oznámeno již v únoru 2019.
30. Z výřezu výstupu internetové služby mapy.cz soud zjistil, že pozice na mapě určená GPS souřadnicemi 49°23'35,371'' N, 13°16'46,040'' E přísluší č. p. 356 v Domažlické ulici v Klatovech, přičemž jde o místo nacházející se v blízkosti sokolského stadionu.
31. Z návodu na obsluhu systému měření rychlosti RAMER 10 soud zjistil, že oblast radarového svazku je umístěna ve spodní části snímku zhruba veprostřed, přičemž je-li na snímku zachyceno více vozidel, bude se změřená rychlost vztahovat na vozidlo, které je nejbližší vyznačené oblasti radarového svazku a současně nejvíce v popředí. Tyto údaje jsou obsaženy na str. 68 a 69 tohoto návodu.
32. Ze sdělení Městské policie Klatovy ze dne 16. 8. 2021 se podává, jakým způsobem došlo k úpravě snímku u vozidla registrační značky X ze dne 1. 3. 2020. (*„Radar je nastaven tak, že snímky jsou foceny tmavé, aby nedocházelo k přesvícení registrační značky. O pořízení výřezu RZ z čitelné registrační značky na tmavé fotografii s výrazně zobrazenou a čitelnou RZ a následně pořízení výřezu dojde k zesvětlení fotografie pro zobrazení, což s sebou přinese nečitelnost RZ, která však na prvotní fotografii je vždy čitelná. Jinak by z ní nemohl být pořízen výřez RZ. Výřez odpovídá měřenému vozidlu (vozidlo světlé barvy). Tento výřez je nezaměnitelný a neexistuje ho nahradit jinou fotografií ani tuto upravit přepsáním čísla“*). Součástí vyjádření je i snímek z prostředí programu Archiv. Na zachyceném snímku je zcela evidentně viditelná registrační značka vozidla X.

Posouzení věci

33. V prvním žalobním bodu žalobkyně namítla, že obecní police nebyla oprávněna k pořizování záznamu, resp. že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s právními předpisy, neboť záznam vozidla, které žalobkyně provozuje, byl pořízen automatickým technickým systémem, o jehož zřízení ale obecní policie nijak neinformovala. Tento svůj názor žalobkyně opřela o tvrzené porušení § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Tím, že se správní orgány splněním podmínky stanovené v citovaném ustanovení nezabývaly, způsobily nepřezkoumatelnost a nezákonnost svého rozhodnutí.
34. Soud předně upozorňuje, že obviněný z přestupku sice není povinen se hájit, avšak využije-li svého práva mlčet a je procesně pasivní, „nelze extenzivním výkladem uložit správnímu orgánu povinnost, aby za obviněného ‚domyslel‘ všechna myslitelná nebo třeba i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se s nimi vypořádal,“ jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14. ledna 2014 č. j. 5 As 126/2011 - 68, č. 3014/2014 Sb. NSS, bod 21. Podle § 89 odst. 2 správního řádu potom „odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. února 2008 č. j. 2 As 56/2007 - 76, č. 1580/2008 Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

Pokud však obviněný z přestupku skutkové závěry správních orgánů zpochybní až v žalobě, je v duchu usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. května 2017 č. j. 10 As 24/2015 - 71, č. 3577/2017 Sb. NSS, povinností krajského soudu v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s. „zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostály své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Pokud krajský soud zjistí, že správní orgány takto nepostupovaly, bude na něm, aby na základě žalobních tvrzení a navrhovaných důkazů pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranil (§ 77 odst. 2 s. ř. s.).“ Současně však například v rozsudku ze dne 27. 1. 2021, č. j. 2 As 52/2020 – 46, Nejvyšší správní soud konstatoval, že za situace, v níž stěžovatelem nebyla ve správním řízení zpochybněna zákonnost měření, nebylo povinností prvostupňového správního orgánu dále prokazovat, zda byla informace o provozovaných rychloměrech uveřejněna podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii.

35. Podle § 24b odst. 1 zákona o obecní policii je obecní policie *oprávněna, je-li to potřebné pro plnění jejích úkolů podle tohoto nebo jiného zákona, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu*. Dle odst. 2 téhož ustanovení dále platí, že jsou-li k pořizování záznamů podle odstavce 1 *zřízeny stálé automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit*.
36. Na podkladě shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu konstatuje Krajský soud v Plzni, že s ohledem na to, že žalobkyně v průběhu správního řízení samotnou zákonnost měření nijak nezpochybnila, nepochybily ani správní orgány, pokud se výslovně nezabývaly otázkou, zda byla informace o provozovaných rychloměrech uveřejněna zákonem předvídaným způsobem. Po správních orgánech nelze požadovat, aby ze své úřední povinnosti presumovaly možné námitky účastníků řízení a ty posléze ve svých rozhodnutích vypořádávaly, čímž by nahrazovaly svou vlastní činností aktivitu účastníků. Lze tedy uzavřít, že s ohledem na to, že žalobkyně v průběhu správního řízení nijak nezpochybnila splnění požadavku vyplývajícího z § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, nemohla být jen tím, že se správní orgány touto otázkou samy výslovně nezabývaly v odůvodnění svých rozhodnutí, založena jejich nepřezkoumatelnost a ovšem ani jeho nezákonnost.
37. Nad rámec tohoto odůvodnění pak soud v rámci jednání konaného 27. 4. 2022 provedl žalovaným navržený důkaz internetovými stránkami Klatovského deníku, konkrétně článku ze dne 21. 2. 2019 nazvaného „Kamery zaznamenaly téměř tisíc přestupků, jeden z řidičů jel městem 111 km/h“ a dostupného na adrese [klatovsky.denik.cz/zlociny-a-soudy/kamery-zaznamenaly-temer-tisic-prestupku-jeden-z-ridicu-jel-mestem-111-km-h-20190220.html](https://www.klatovsky.denik.cz/zlociny-a-soudy/kamery-zaznamenaly-temer-tisic-prestupku-jeden-z-ridicu-jel-mestem-111-km-h-20190220.html). Z textu tohoto článku je patrné, že bylo zveřejněno měření rychlosti provozu vozidel mj. v Domažlické ulici („kamerové místo“). Zákon nepředepisuje konkrétní způsob, kterým by měla být informace o zřízení stálých technických automatizovaných systémů zveřejněna; stanoví toliko to, že se tak má stát vhodným způsobem. Podle názoru soudu zveřejnění takové informace v příslušném regionálním tisku, navíc dostupném na internetu, takže zveřejněná informace je přístupná širokému, nijak neomezenému okruhu osob, zcela zákonnému požadavku vyhovuje. Současně tedy nelze ani přisvědčit žalobkyni v tom, že by obecní policie v projednávaném případě prováděla skryté zaznamenávání silničního provozu. Polemiku založenou na tomto názoru

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

žalobkyně proto soud považuje za bezpředmětnou.

38. V dalším žalobním bodě žalobkyně tvrdila, že v projednávané věci nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, přičemž poukázala na § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu (správně má žalobkyně nepochybně na mysli ustanovení § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu) a uvedla, že nebyla splněna ani jedna podmínka citovaného ustanovení.
39. Ustanovení § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu zní: *„Obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.“*
40. Z obsahu správního spisu v projednávané věci vyplývá, že v reakci na výzvu správního orgánu I. stupně provozovateli motorového vozidla r. z. X (tedy žalobkyni, pozn. soudu) ze dne 4. 3. 2020, aby ve lhůtě 15 dnů zaplatila částku 800 Kč, nebo oznámila osobu řidiče, která v daném čase vůz řídila, a to v rozsahu jméno, příjmení, datum narození či rodné číslo, místo trvalého pobytu, eventuálně adresu pro doručování, sdělila žalobkyně, že řidičem byl V. P., adresa Blížejov 189. Jednalo se o služební jízdu. Již v tomto sdělení tedy žalobkyně nesplnila výzvu správního orgánu I. stupně, neboť neposkytla všechny údaje, které poskytnout měla. Správní orgán I. stupně přesto předvoláním ze dne 4. 5. 2020 předvolal označeného řidiče, V. P., k podání vysvětlení. V reakci na toto předvolání obdržel správní orgán I. stupně podání nazvané „Odepření výpovědi-V. P.“ doručené mu z datové schránky patřící právnické osobě SuperDoručovatel.cz, s. r. o. V tomto podání vyvolávajícím dojem, že je psáno V. P. (je psáno v první osobě jednotného čísla a jím podepsáno, ale nelze nijak ověřit, že jde skutečně o podpis V. P.), se uvádí, že dne 1. 3. 2020 vozidlo řídil, ale odepírá výpověď, neboť je jedinou podezřelou osobou a podáním výpovědi by si akorát přitížil. Raději se vyjádří po zahájení řízení za využití všech práv obviněného. Správní orgán I. stupně pak oznámením o zahájení řízení o přestupku ze dne 18. 6. 2020, č. j. OD/12464/20/Bud, sp. zn. ZN/OD/1374/20-447, sdělil V. P., že proti němu zahájil řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Současně jej rovněž předvolal k ústnímu jednání, jež nařídil na 15. 7. 2020. Oznámení bylo V. P. doručeno dne 26. 6. 2020. Z protokolu o průběhu a obsahu ústního jednání o přestupku ze dne 15. 7. 2020 soud zjistil, že se obviněný z přestupku k ústnímu jednání bez omluvy a jakéhokoli objasnění situace nedostavil. Věc byla projednána bez jeho přítomnosti, přičemž správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že přestupek obviněného z přestupku není spolehlivě zjištěn a prokázán. V návaznosti na to vydal správní orgán I. stupně usnesení o zastavení řízení ze dne 29. 7. 2020 (datováno 24. 7. 2020), č. j. OD/16837/20/Bud, sp. zn. ZN/OD/1374/20-447. Důvodem tohoto rozhodnutí byl závěr správního orgánu I. stupně, podle něhož je k dispozici pouze vyjádření obviněného z přestupku v procesní formě podání vysvětlení, které dle § 137 odst. 4 správního řádu nelze použít jako důkazní prostředek, přičemž ani není zřejmé, že se skutečně jedná o vyjádření V. P. Vyšel přitom z judikatury Nejvyššího správního soudu, podle níž pokud se správnímu orgánu v průběhu přestupkového řízení nepodaří obviněného z přestupku vyslechnout a podpořit tak zjištění plynoucí z podání vysvětlení, nemůže být obviněný z přestupku uznán vinným jeho spácháním. V dané věci správní orgán konstatoval, že má podezření z obstrukčního jednání obviněného z přestupku,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

příčemž nemá důkazy o tom, že by obviněný uvedeně vozidlo v době přestupku řídil. Je proto namístě řízení o přestupku daného řidiče zastavit.

41. Proti tomuto usnesení brojil V. P. v zastoupení P. K. podáním nazvaným „odpor“, jež následně k výzvě správního orgánu I. stupně dvěma podáními (nazvanými „odvolání“ a „doplnění odvolání“) doplnil. Uvedl v nich, že vozidlo řídil, nebylo o tom sporu, nebyla potřeba provádět další dokazování, správní orgán I. stupně disponoval nezpochybněným sdělením provozovatele vozidla, od něhož mohla být vyžádána kniha jízd. Jako svědka označil M. P.. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 11. 2020 (datovaným 30. 10. 2020), č. j. PK-DSH/10119/20, sp. zn. ZN/2039/DSH/20, odvolání zamítl a napadené usnesení správního orgánu I. stupně potvrdil. Přiklonil se přitom k závěrům, na nichž své rozhodnutí vybudoval správní orgán I. stupně.
42. Na základě těchto zjištění soud konstatuje, že správní orgány v projednávané věci dodržely povinnost uloženou v § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Řízení o přestupku provozovatele vozidla bylo zahájeno a tento přestupek projednán teprve po tom, co byly učiněny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku řidiče vozidla, a poté, co řízení o přestupku řidiče vozidla bylo zastaveno, protože obviněnému z přestupku nebylo jeho spáchání prokázáno.
43. Soud se navíc se žalobkyní neztotožňuje s tím, že by řízení o přestupku řidiče vozidla bylo správními orgány zastaveno nezákonně. Naopak, důvody, které je k tomuto kroku vedly a jež jsou vtěleny do odůvodnění jejich rozhodnutí, jsou plně podloženy obsahem správního spisu, logické a odpovídají i rozhodovací praxi správních soudů. Správní orgán I. stupně správně zahájil řízení o přestupku s označeným řidičem vozidla, ale v samotném přestupkovém řízení se mu nepodařilo shromáždit dostatečné důkazy o jeho vině. Není přitom pravda, jak tvrdí žalobkyně, že by správní orgán I. stupně neprovedl žádné dokazování, o čemž svědčí protokol o ústním jednání. Shromážděné a provedené důkazy však k uznání viny V. P. nedávaly dostatečný podklad. Pochybnosti správních orgánů o autenticitě vyjádření V. P. zasláního správnímu orgánu I. stupně společností SuperDoručovatel.cz, s. r. o. soud sdílí; navíc tato listina nemůže být použita jako důkaz. I soud je přesvědčen o snaze V. P. činit v přestupkovém řízení obstrukční kroky, závěr žalovaného podepřený odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2020, č. j. 10 As 259/2020-27, je tak plně příležitavý. V právní větě tohoto rozsudku kasační soud uvedl: *„Oznámení provozovatele o tom, kdo vozidlo řídil, nevytvářejí překážku pro postih provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu. Nekontaktnost, oprávněné odepření výpovědi označeného řidiče či obstrukce, které takto označený řidič nebo jeho zmocněnec činí, jdou k tíži provozovatele vozidla. V případech nejružnějších obstrukčních praktik není třeba činit takové procesní úkony, které se s ohledem na povahu sdělených informací, dřívější poznatky z úřední činnosti či jednání samotných provozovatelů vozidel, označených řidičů či jejich zmocněnců jeví jako zcela neefektivní, bezúčelné či nevhodné. V tomto směru jsou přitom velmi významným ukazatelem zkušenosti správních orgánů z jejich předchozí činnosti.“* Žalovaný ve svém rozhodnutí (str. 6) přezkoumatelně vysvětlil, z jakých důvodů má i on podezření na obstrukční jednání V. P., a tyto důvody soud považuje za přesvědčivé.
44. Nezbyvá tedy než konstatovat, že zastavení přestupkové řízení vedeného proti řidiči motorového vozidla bylo důvodné. I ono samo odpovídá závěrům Nejvyššího správního soudu obsaženým v jeho rozsudku ze dne 10. 4. 2019, č. j. 1 As 406/2018-34. Podle nich: *„Pokud se správnímu orgánu v průběhu přestupkového řízení nepodařilo stěžovatele vyslechnout*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

a podpořit tak zjištění plynoucí z podání vysvětlení přípustnými důkazními prostředky, nemohl uznat stěžovatele vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Měl tedy toto řízení v souladu s § 86 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona zastavit a zahájit se stěžovatelem řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu.“ Tyto důvody byly v projednávané věci nepochybně naplněny. Ani druhý žalobní bod proto není důvodný.

45. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně namítla neprokázání určení místa k měření policií ve smyslu § 79a silničního zákona.
46. Podle § 79a silničního zákona platí: *„Za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.“*
47. Ani tento žalobní bod není podle názoru soudu důvodný. Jak žalobkyně sama uvedla, ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně se nachází následující vymezení místa porušení zákona o silničním provozu: *„na pozemní komunikaci v obci Klatovy, v ulici Domažlická na silnici I/22, u Sokolského stadionu (GPS souřadnice místa umístění měřícího zařízení: 49°23'35,371'' N, 13°16'46,040'' E) ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Domažlice“.* Realitě odpovídá rovněž tvrzení žalobkyně, podle něhož stanovisko dopravního inspektorátu Policie ČR ze dne 8. 1. 2019, č. j. KRPP-4258-1/ČJ-2019-030406, stanovilo jako úsek měření rychlosti projíždějících vozidel *„Klatovy, silnice č. I/22, E53 ul. Domažlická v prostoru domu č. p. 356“.*
48. Žalobkyni již však nelze přisvědčit, pokud tvrdí, že není ničím prokázáno, že bylo měřeno právě v místě, kde policie vyjádřila s měřením souhlas. Podle názoru soudu je uvedení místa, kde bylo měření rychlosti prováděno, založené na kombinaci přesné adresy doplněné o pomístní údaj (u sokolského stadionu) a GPS souřadnicemi zcela dostačující. Správním orgánem I. stupně uvedené GPS souřadnice jsou zcela jednoznačně přiřaditelné právě k prostoru domu č. p. 356, což soud ověřil i v dokazování provedeném při jednání. Připomenout dlužno, že GPS souřadnice jsou zcela jednoznačným a nepochybnitelným lokalizačním identifikátorem konkrétního místa.
49. Nepřílehlavý je i odkaz žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-42, který se týkal typově jiného přestupku. Pokud v citovaném případě byla ulice dlouhá asi 665 metrů, přičemž se na ní nacházela bezplatná parkovací místa, jakož i parkovací místa zpoplatněná, je logické, že pouhé označení této ulice nemusí být způsobilé zajistit dostatečnou identifikaci místa, na němž měl být přestupek spáchán (a zda se jednalo o zpoplatněné parkovací místo), a pokud tomu tak není, nelze tuto vadu odstraňovat až *ex post* pomocí dalších důkazních materiálů. Dostatečná specifikace místa přestupku musí být seznatelná z výroku samotného rozhodnutí o přestupku [§ 93 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona], nicméně zákon nestanoví způsob, kterým má být tato specifikace provedena. Pokud proto správní orgán použije kombinaci adresy a GPS souřadnic, které zcela jednoznačně vymezují konkrétní místo, jež odpovídá místu, ve kterém oprávněně probíhalo měření rychlosti vozidel, pak problém, na který dopadá citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, nevzniká. Ověření místa, na kterém v projednávané věci probíhalo měření, není výsledkem *ex post* prováděné analýzy: dané místo je jen označeno jiným způsobem, ale stále zcela jednoznačně a přesně.
50. Následně se soud zabýval předposledním žalobním bodem nazvaným „Neprůkaznost

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

výstupu z rychloměru“.

51. Rovněž k této otázce soud provedl dokazování, přičemž ze sdělení zástupce velitele Městské policie Klatovy ze dne 16. 8. 2021 zjistil, jakým způsobem byl upraven snímek vozidla r. z. 7P0 2322 ze dne 1. 3. 2020. Z něj vyplývá, že snímky jsou radarem foceny tmavé, aby nedocházelo k přesvětlení registrační značky. Po pořízení výřezu registrační značky z čitelné fotografie dojde k zesvětlení fotografie pro zobrazení, což s sebou přinese nečitelnost této registrační značky, která je však na prvotní fotografii vždy čitelná, jinak by z ní nemohl být pořízen výřez. Ten přitom odpovídá měřenému vozidlu. Výřez je nezaměnitelný a není možno ho nahradit fotografií, kterou zároveň nelze upravit např. přepsáním čísla. V posuzovaném případě je na fotografii viditelné pouze vozidlo, ale jeho registrační značka čitelná není, lze ji však rozeznat při přiblížení fotografie. Tato přiblížená fotografie byla soudu rovněž předložena a provedena k důkazu.
52. Soud porovnal snímek vozidla založený ve správním spise a snímek předložený žalovaným, jenž byl vytvořen Městskou policií Klatovy. Dospěl přitom k závěru, že se v obou případech jedná o totožnou fotografii, přičemž v průběhu řízení předložená fotografie je přiblížená. Registrační značka zachyceného vozidla je na přiblížené fotografii zcela jasně rozpoznatelná. Soud nemá důvod zpochybňovat ani způsob zpracování výstupů z měřicího zařízení; proces získání a extrahování registrační značky z fotografie je logický, a dle soudu není žádných důvodů domnívat se, že by v jeho rámci docházelo k jakýmkoli záměnám, tím méně záměrným manipulacím.
53. Pokud pak jde o otázku, které vozidlo bylo měřeno, soud z návodu k obsluze měřicího zařízení RAMER10, konkrétně na str. 68 zjistil umístění oblasti radarového svazku v prostoru, kde je zobrazena naměřená rychlost. Podle textu na str. 69 tohoto návodu pak platí, že je-li na snímku zachyceno více vozidel, bude se změřená rychlost vztahovat na to vozidlo, které je nejbližší vyznačené oblasti radarového svazku a současně nejvíce v popředí. Porovnáním této informace s fotografií zachycenou ve správním spise, resp. s výstupem z měření, nelze mít žádných pochybností, že měřeno bylo právě světlé vozidlo v popředí, tedy vozidlo registrační značky X.
54. Soud tedy uzavírá, že v projednávané věci bylo prokázáno, že měřeno bylo vozidlo registrační značky X, tedy vozidlo, jehož provozovatelem je žalobkyně. Ani tento žalobní bod není důvodný.
55. Konečně se soud zabýval posledním žalobním bodem, ve kterém žalobkyně polemizovala se zákonností uložené sankce, konkrétně pak tvrdí, že byl porušen zákaz dvojího přičítání.
56. Ani tato námitka však není důvodná. Pokud správní orgány vzaly do úvahy skutečnost, že vozidlem, jehož je žalobkyně provozovatelkou, byla překročena nejvyšší povolená rychlost o 17 km/h, a tuto skutečnost zohlednily při ukládání sankce, postupovaly zcela v intencích § 37 písm. a) přestupkového zákona. Toto ustanovení ukládá správním orgánům zohlednit při určení druhu správního trestu a jeho výměry povahu a závažnost přestupku. Ta je v případě přestupků spočívajících v překročení nejvyšší povolené rychlosti dána pochopitelně právě výší naměřené rychlosti. Jiná tak bude zpravidla závažnost přestupku, v jehož rámci dojde jen k mírnému překročení nejvyšší povolené rychlosti, a zcela jiná bude v případě, kdy bude naopak nejvyšší povolená rychlost překročena výrazně, popřípadě tak, že se naměřená rychlost bude již nacházet na hranici se skutkovou podstatou přestupku přísněji trestného. V takovém postupu však nelze shledat porušení zákazu dvojího přičítání. Ve zcela stejném duchu se ostatně vyjádřil i Nejvyšší

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

správní soud, který v rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 10 As 238/2017-54, konstatoval, že se „*nejedná o porušení zákazu dvojího přičítání, pokud správní orgán vzal v úvahu při stanovení výše pokuty, jak výrazně byla překročena povolená rychlost.*“ Porušením zákazu dvojího přičítání by naopak bylo zohlednění samotného zákonného znaku přestupku ještě v rámci rozhodování o druhu a výměře sankce (typicky např. je-li znakem skutkové podstaty přestupku místo spáchání v obci, pak by odůvodnění uložení přísnější sankce tím, že byl přestupek spáchán v obci, již bylo porušením zákazu dvojího přičítání; v poměrech projednávané věci by bylo porušením zákazu dvojího přičítání, pokud by správní orgány hypoteticky k tíži žalobkyně zohlednily, že při spáchání přestupku „*navíc*“ došlo k překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci). Nic takového však v projednávané věci nenastalo.

57. Konkrétně v posuzovaném případě je nutno poukázat na to, že přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu se dopustí ten, kdo překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že přihlédl ke konkrétnímu prokázanému překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci o 17 km/h, což je překročení nacházející se u horní hranice vymezené skutkovou podstatou daného přestupku, což vyhodnotil v neprospěch obviněného. Jinými slovy, správní orgán I. stupně přihlédl k tomu, že přestupkové jednání bylo spácháno ve vyšší míře intenzity. V tomto postupu však, jak už soud shora konstatoval, porušení zákazu dvojího přičítání, spatřovat nelze. Obdobným způsobem pak odůvodnil výši uložené pokuty i žalovaný (který ji sice napadeným rozhodnutím snížil, ale stalo se tak z jiného důvodu). Ten uvedl na straně 4 napadeného rozhodnutí: „*Bylo prokázáno, že neznámý řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci minimálně o 17 km/hod. Odvolací orgán uvádí, že při stanovení výše pokuty je nutno vzít v úvahu, jak výrazně byla překročena povolená rychlost, přičemž v tomto případě byla překročena značnou měrou, kdy se znatelně blížila k horní hranici daného přestupku 20 km/h.*“ Je zřejmé, že správní orgány obou stupňů toliko hodnotily závažnost spáchaného přestupku ve smyslu § 37 písm. a) přestupkového zákona. Tím se porušení zákazu dvojího přičítání nedopustily. Ani tato žalobní námitka tedy není důvodná.

Závěr a náklady řízení

58. Soud dospěl závěru, že žaloba, jíž se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, není důvodná. Výrokem I. tak žalobu směřující proti napadenému rozsudku zamítl.
59. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: „*Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.*“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Žalovaný je nicméně správním orgánem, který nemá právo na náhradu těch nákladů, které nepřevyšují náklady spojené s výkonem jeho běžné úřední činnosti. Soud nezjistil, že by nějaké takové náklady žalovaný v souvislosti s probíhajícím řízením vynaložil. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 27. dubna 2022

JUDr. Ondřej Szalonnás v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K